

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak uregulowanie rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy którego podatnik niebędący rezydentem, podlegający w tym państwie członkowskim opodatkowaniu podatkiem dochodowym w ramach ograniczonego obowiązku podatkowego, nie może odliczyć od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym kwoty obowiązkowych składek wpłacanych na rzecz funduszu emerytalno-rentowego samorządu zawodowego proporcjonalnie do części dochodów podlegających opodatkowaniu w tym państwie członkowskim, jeżeli pozostają one w bezpośrednim związku z działalnością, z tytułu której osiągnięty został ten dochód, podczas gdy podatnik będący rezydentem, podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym w ramach nieograniczonego obowiązku podatkowego, może odliczyć takie składki od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym, w granicach przewidzianych w prawie krajowym.

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak uregulowanie rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy którego podatnik niebędący rezydentem, podlegający w tym państwie członkowskim opodatkowaniu podatkiem dochodowym w ramach ograniczonego obowiązku podatkowego, nie może odliczyć od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym kwoty dodatkowych składek wpłacanych na rzecz funduszu emerytalno-rentowego samorządu zawodowego, a także składek w ramach prywatnego ubezpieczenia emerytalno-rentowego, podczas gdy podatnik będący rezydentem, podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym w ramach nieograniczonego obowiązku podatkowego, może odliczyć takie składki od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym, w granicach przewidzianych w prawie krajowym.

(¹) Dz.U. C 382 z 13.11.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 grudnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça – Portugalia) – J. Portugal Ramos Vinhos SA / Adegas Cooperativas de Borba CRL

(Sprawa C-629/17) (¹)

Odesłanie prejudycjalne – Własność intelektualna – Prawo znaków towarowych – Dyrektywa 2008/95/WE – Artykuł 3 ust. 1 lit. c) – Podstawy unieważnienia – Słowny znak towarowy składający się wyłącznie z określenia lub wskazówek mogących służyć do oznaczania lub towaru lub usługi – Pozostałe cechy towaru lub usługi – Urządzenie do wytwarzania towaru – Słowny znak towarowy tworzony przez oznaczenie wskazujące towary winiarskie i nazwę geograficzną stanowiącą element słowny nazwy właściciela znaku towarowego

(2019/C 44/05)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J. Portugal Ramos Vinhos SA

Strona pozwana: Adegas Cooperativas de Borba CRL

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych powinien być interpretowany w ten sposób, że należy odmówić rejestracji znaku towarowego tworzonego przez oznaczenie słowne takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, oznaczające towary winiarskie i obejmujące nazwę geograficzną, gdy oznaczenie to zawiera w szczególności termin, który, po pierwsze, jest powszechnie używany w celu wskazania urządzeń lub pomieszczeń, w których są wytwarzane takie towary, oraz po drugie, jest także jednym z elementów słownych składających się na nazwę osoby prawnej dokonującej zgłoszenia tego znaku towarowego do rejestracji.

(¹) Dz.U. C 32 z 29.1.2018.